

MEJUDE LAULIK

783
Ed 10579 VI 518.

Neiude laulik.

Kõige ilusamad lauldavad armastuse,
isamaa jne. laulud.

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

502 865

Narwas.
Trükkitud G. Pihlaka trükikojas.
1914 a.

1. Muru Hansu ainus ingel.

Muru Hansu ainus ingel, kaasike,
Ihus kui see õilene, kaasike!

Tasane kui tuvilene, kaasike,
Seikis seitsme wenna kessel, kaasike!

Seitse wenda, seitse peigmeest, kaasike,
Seitse aastat hädasfagi, kaasike!

Hädas kaks lord seitse aastat, kaasike!
Kui ju paljud kosjas läisid, kaasike!

Dh mu armas isatene, kaasike,
Dh mu hella ematene, kaasike!

Laste kosjad wälja sõita, kaasike,
Ma wõin siigu, lambaid sõõta, kaasike!

Kui saab kolm lord seitse aastat, kaasike!
Siis las' kosjad sisse sõita, kaasike!

Rahwa laul.

2. Tiiu tasane ja helde.

Tiiu tasane ja helde
Dli armas minule:
Pea õitjes, pea närtjis,
Õitjes, närtjis surmale!

Nõnda ruttab rõõm siin ilmas,
 Nüriksse elu sees,
 Täna päew meil paistab selgest
 Homme juba pilved ees.

Kerge muld nüüd kattu kinni
 Minu kallist armukest,
 Lilled õitsku hana kalmul,
 Ööpil laulgu haledast.

Aga Tiu õitseb jälle
 Laewa Jsa aia sees:
 Jõua aeg ja wii mind sinna
 Kus³ meid surm ei lahuta!

Rahwa fuust.

3. Küll oli ilus mu õieks.

Küll oli ilus mu õieks,
 Küll oli armas mu armuke!
 Ei ingelgi ilusam olla wist wõi
 Ta³ armust ei sõnule seada ma wõi.

Küll olin ma õnnelik õiekuull³⁷
 Ei seda wõi kirjelda' kellegi huul...
 Ma mõtlin, et igawest' nõnda see jäeb,
 Kuid lehekuu lennates ära fiit läeb.

Küll oli ilus mu õieks,
 Küll oli armas mu armuke,
 Surm tuli ja loosis ta endale
 Ja südamewalu jäi minule.

A. Haawa.

4. **Mu neiu on pahane.**

Mu neiu on pahane
 Ja nukker kui nott,
 Sest et ma nii waene
 Kui kiriku rott.

Kui kosjas tal käisin,
 Siis: „wälja, pankrott“!
 Ta karjus, sest kerge
 Mu rahade kott.

Ja fiske siis sammus
 Seal Drika-Dtt:
 Tal keha nii jäme
 Ja löua all lott.

Mu neiuke wastu
 Tal wadis kui rott,
 Sest Dtiil on raha
 Täis kole suur kott.

Ja minake pahane
 Ja nukker kui nott:
 Küll ilmas teeb imet
 Suur rahade kott!

G. Diz.

5. **Ära neetud.**

Äraneetud olgu elu,
 Äraneetud armastus!
 Äraneetud, noormees, fina
 Ja su armu töotus.

Äraneetud walu rinnas.
 Äraneetud jüda ja
 Äraneetud igatsusest,
 Tormas weri soontes ka!

Araneetud lille ilu
 Araneetud kewade,
 Araneetud, jõstrasilmad,
 Sga ilus lillekel!

Araneetud kõik fiin ilmas,
 Olgu üheainsa sees!
 Araneetud leegid rinnas
 Waluõhted südames!

Mis ta kõik nüüd ära jalgas
 Mis ta enne töötas!
 Miks nii palawasti suudles,
 Wale mõtel armastas.

Oh, ta on mu elu rõõwel,
 Ja mu õnne riisuja,
 Araneetud olgu tema
 Ja ma ühes temaga.

Steinkefe albumist.

6. Mein palwe.

Oh noormees, kas ma tohin
 Sind omaks nimeta?
 Wõi on see tuule kohin
 Mis wälja näitab ja?

Meil ärgu tuuleks jäägu
 Me truim armastus,
 Waid kindlamaks weel saagu,
 Kui kalju mägedes.

Kas meeles on need tunnid?
 Mill'ü'ga kõndsime?
 Ja noormees sinu rinnal
 Wta tihti hingasin.

Oh noormees, armas, mõtle
 Kui roosi murrad sa,
 Sest roosil on ka okkad
 Mis sind mõis haawata.

Sa teda rinnal kannan
 Kui kallist warandust,
 Kui ta sul ära närtsub
 Täis walu, kurwastust.

Sest armastus on mitmed
 Ju hana põhja wiind,
 Ja minul, noorel neiu,
 Ka palju waewa teind.

Rahwa suust.

7. Wiimast korda.

Wiimast korda minu huuled
 Kallim, terwitawad sind!
 Wiimast korda, sina huuled
 Armu laulu laulwat mind!

Wiimast korda silma waated
 Sinu poole sõuawad
 Wiimse terwituse saates
 Wastu mõtma rõõmuga.

Wiimast korda soowid tõuswad
 Minu kurwast südamest,
 Unustust jult kallim nõuan
 Unusta mind igawes't

Wiimast korda linnu tiitwul
 Sinu jaurde lendaks ma
 Wiimse unenäo tiitwul
 Wiibiksin su rinnal ma.

Wiimast korda soovid sõudwad
 Minu kurwast südamest,
 Wiimast korda minu süda
 Palwetab weel sinu eest!

Wiimast korda mina pälian
 Sinne sulle soovida
 Wiimast korda mina hüüan:
 Snnelikult ela sa!

Rahwa suust.

8. Ara unustad.

Ma südames üht peiut
 Küll armsaks pidasin
 Ja tema peale lootsin
 Nii hellalt armastin.

Küüd mind ta ära tõukas
 Mu kõige kallim, mind,
 Ja tema kullakejeks
 On hoopis wõõras neid.

Oh asjata ma omal
 Ta pilti kujutand,
 Ja kustumata tähtel
 Ta nime kirjutand.

Ta esimene armas
 Mul oli ilma peal
 Küüd musta kriipsu tõmbas
 Mu elust läbi teal.

See armastus on wiinud,
 Kõik rahu südamest;
 Ma pole enam näinud
 Mu endist peitukest

Seal lootus ikka uuest'
 Eot sõnu salaja,
 Et peiufene mõtleb
 Mu peale armuga.

Nüüd seegi lootus lõpnud
 Ma walust wäsinud!
 Mu süda murest murtud,
 Miks mind on unustud!

Ma nägin orus lille
 Mis marust purustud,
 See tuletab mu meelde,
 Et olen unustud.

Ei enam wõi ma olla
 Nüüd enam õnnelik
 Sest hirmutatav ja tume
 On minu tulewik.

Rahwa suust.

9. Meremehe öde.

Siidi lipp ja hõbe purje
 Kulbne laew läks merele. :;

Laew see laentest randa jõudis
 Ankur lasti meresse. :;

Laewa peal olid noored mehed
 Keda hüütti madrusteks. :;

Seal tuli imeilus neiu
 Oma wenda otsima. :;

Kuulge kulla noored mehed,
 Nägite minu wenda siin? :;

Ütle, imeilus neiu,
 Kuidas wend sul wälja näeb? :;

Wenmal olid puna palged
 Lotis juuks ja kübar peas. :;

Ütle imeilus neiu
 Mis sina lubad leidjale? :;

Õhimesel siidi räti
 Teisel kullast sõrmusse. :;

Kolmandale, nooremale
 Luban iseenele. :;

Tahan talle eluajaks
 Jäada purje pesejaks. :;

Rahwa juust.

10. Kurwal tunnil.

Miks wiibid neiu mures,
 Ja ohkad ükfinda,
 Kas elu lained laiad,
 On riisund kallima.

Oh jäta muret, leina
 Sa armas neiuks,
 Sest ära kuiwand heina
 Ei keegi haljaks tee.

Ei läe kõil mõtted täide,
 Mis meeles mõlgumad!
 Kõil laewad ei saa randa,
 Mis merel sõidawad.

Ei jäädwalt õilmitsema,
 Jää ükski roosipuu
 Ja terve eluaja,
 Ei kesta õie kuu.

Sest armastus küll muutub,
 Siin ilmas teijiti,
 Ja truudust ära wõidab
 Ja murrab südamet.

Rahwa suust.

11. Mälestuseks.

Mõttele mu peal, kui rõõmu elu elad
 Ja rõõmustad end hulga lilledest.
 Ja rõõmsast armsast suisest ajast,
 Oh ära unusta siis mitte mind!

Mõttele mu peal, kui kukulinnud laulwad
 Ja päike kuldsest ehtest valgustab.
 Ei ole mul ka siiski mitte rõõmu.
 Waid waitsest minu süda nutab sees.

Mõttele mu peal, kui südant oled leidnud,
 Kes armastuses sinu vastu teem,
 Siis ole rahul, ela õnnes, rõõmus,
 Ma soovin sulle kõige paremat.

Mõttele mu peal, kui teist ja oled leidnud,
 Kes armastuses sinu vastu truud,
 Siis ela rõõmus ja siis ela õnnes,
 Ma soovin head, mind oled kurbastand.

Mõttele, mu peal, kui altri ees ja seisad,
 Ja oma südant lubad teisel seal,
 Mõttele mis kurbust tood ja seega mulle'
 Sa surud surma frantji pähe mul'.

Mõttele mu peal, nii kaua kui sa elad,
 Mõttele mu peal kui hauas hingam ma
 Mõttele mu peal, kui enam mind ei ole,
 Mõttele mu peal, see pärast suren ma.

Rahwa suust.

12. **Hispanlase kogu igatsus.**

Lõunemaal on lahke Spania
 Spania, mu kodumaa,
 Seal ep kollakas kastanja
 Kõjub Ebro kaldalla,
 Mandlililled lehitsevad,
 Wõsumas on wiinapuu,
 Kõõsid, armsad, õisi a'awad,
 Laewas kumab kuldne kuu.

Kõik mu meele mõlgutused
 Wiivad kaugele siit mind,
 Lahkuge kõik lõbustused,
 Mäen ma üksi, kodu, sind;
 Minu kodu, see on Spania,
 Sinna mind nüüd juhtige,
 Kus see kollakas kastanja
 Warju annab hauale!

Rahwa suust.

13. **Serenad.**

Gitarre kaenlas, igatsust täis süda
 Nii sammusin ma neiu aknale,
 Et äratada õrnal laulul teda
 Ja roosilõhest unest älesse.

Ma laulan waimustatult, siiski walfjelt
 Et kuulda ainult sinu kõrwadel;
 Ma laulu toon nii ohwripuhtas heales
 Mis leegib armastuse altariil.

Ei taha, kaunis neiu, hirmutada
 Sind ilusamas unenägudes:
 Ma tahaks laulda ingli keeledega,
 Et õnnes naerataksid ärkades.

Wast ehl ja nüüd, kui minu laulu kuuled
 Ka mõtled aimates: ma aru saan,
 Wast ehl mul sofistawad sinu huuled:
 „Mu õnneks, rõõmuks sind ka armastan!“

Täht, inglise, ja minu lahke paiste,
 Kui minu mõtled, kallim, sinu peal;
 Mu filmi ees su nägu truu, õrn, wäike
 Mu kõrwu helijeb su tuldne heal.

Rahwa suust.

14. Hele täht.

Hele täht ja wäikelt wilgub,
 Sinetawast taewast pilgub.
 Ara peida minu eest,
 Oma lahket filmatelt
 Sinu juurde üles jõuda
 Soowitjin siit ilmast jõuda,
 Sealt kis armsamalt ma ka
 Waistaks hele tähena.

Waistaks üle uinwa ilma,
 Kallmale fini filma.
 Sinna laulust peletaks
 Oma arwu seletaks.
 Nägiks talle walust, waewast,
 Nägiks talle õnne taewast
 Kuni wäikelt uinuks ta,
 Une hõlma magama.

Kga piisar, piisar läigib laugel,
 Hele täht an minust laugel,
 Laugel taewa küljes ta.
 Ei mu laulu kuule ka
 Istun üksi weatan üles.
 Täheleene taewa küljes

Kaugel täht on taewa teel,
Kaugemal mu kallim weel.

Ara otfi õnne sealt,
Talgi sa sini filmast,
Ara otfi õnne sealt
Kes nii waga näha pealt.
Betliit sinifilma sära,
Südamest wiib rahu ära.
Dige õnn ei asu all,
Waid on kõrgel ülewal.

Kahwa juust.

15. Lillepärg.

Ma annan täna sinule
Üht kena päriakest,
Dh pane temas tähele
Neid kolme lillekest:

Üks lill on helepunane
Ja warjul ilu, kroon:
See kõige õrnem õieke
Mis sulle kingiks toon.

Ja teist sa leiad pärja seest
Mis kena, sinine:
Ja wärm ei muuda tules, wees,
Ei kustu ial see.

Sits kolmandama leiad sealt
Üht walget lillekest,
Ja tema õrna õite pealt
Loed: „Sõber igawest!“

Arm, truudus, sültus need on siin
Kolm õrna õiekest,
Neid pärja sees sull' kingiks wiin
Ja soowin südamest:

Kõik eluaja olgu need
 Kui piha warandus:
 Dnn ehiv siis su eluteed
 Ei kustu — armastus!

Kahwa suust.

16. Ei sa mitte waiti olla!

Ei sa mitte waiti olla.
 Pauluwiisi lõpeta —
 Waitimine oleks wale
 Sunniks südant lõhkema.

Tahan õige taha laulda,
 Taha kaunelt helista;
 Et ei find mu kõigetallim,
 Lauluga ma tülitata.

Aga kui torm minu kandlilt
 Kostab siiski kõrwu jull,
 Siis ja ise oled süüdi:
 Miks nii armas oled mull"?

Anna Haawa.

Kui ei oleksid sa süüdi,
 Kuis saaks nõnda laulda ma,
 Kuis saaks minu hinge põhjas
 Arm ja walu hõijata.

Oh ma tunnen sinu pilku
 Minu hinges heljuma,
 Tunnen sinu külma waadet
 Mis toob walu otjata.

Nüüd ma laulan, nüüd ma kurdan,
 Kõige kallim, sinule:

Kuis ja ometi nii armas
 Oled fiiski minule!

D. Grosschmidt.

17. Liisa hana!

Koosililled õitswad
 Liisa hana peal:
 See mu südant suures mures
 Vähi lüristab

Oh kuis mõllen mina
 Liisa siia peal,
 Kuid kuid see tüge isa
 Võtab lahutab.

Sis ei miski mu silba
 Tähti mõtleba:
 Kuid et ma ju pära, Liisa,
 Saan surema.

Kuid mull' riiki antaks
 Nagu leivile:
 Nõu pölgaks mina ära
 Võtaks, Liisa, sind!

Oh kuis ilma rõõmud
 Väi mind rõõmusta,
 Oest et sa, mu Liisafene,
 Singad hana's nüüd.

Surm see on küll hirmus
 Mis kõi lõpetab,
 Aga üksnes surma läbi
 Saan su juurde ma.

Armas Jumal taewas,
 Saada inglit sa:
 Kes mu kurwa hinge wiitwad
 Piija juurde siit.

Kahwa juust.

18. Onne aim.

Kas õnne aim su oma rinda
 Weel iial pole wäristand,
 Kas salaarmastuse hinda
 Sa pole iial tunda saand?

Kas tõest' su hing nit lihtne, waga
 Weel iial pole armastand?
 Ehk ainult kuuu jutu järel'
 Sa oled jeda tunda saand?

Kääd usun ma ja tunnen ära
 Et ühe õnnelikule
 Su süda taewaliku jära
 On walmistanud rohkeste —

Dh Jumal, miks sa mulle loonud
 Nii armastaja siidame,
 Dh armastus, mis sa mull' toonud
 Üht kurbtust kurwa hingele!

Dh tule surm ja päästa minu,
 Et lahti jaaksin elust ma:
 Sind surses armastan ma ikka —
 Jah, armus tahan juredal

Kahwa juust.

19. Nagu linnu tiivul.

Nagu linnu tiivul,
 Tõstab lauluheal
 Üles poole hinge
 Ime wiisi peal.
 Südan taidab ta
 Rahu wäega ::

Laul teeb rinda rõõmsaks,
 Lahleks, lõbusaks,
 Meie meeltes headust,
 Tulul tegewaks;
 Ühtlus, armastus
 Laulus ikka uus::

Mis meil kallilt, kaunilt
 Südan liigutab,
 Jumalikult hinge
 Üles äratab;
 Seda annab auul,
 Waga lahle laul ::

R. A. Hermann.

20. Wändra jõe haljal kaldal.

Wändra jõe haljal kaldal
 Kerkib künkas puude all,
 Piima sõmer teda matab,
 Haljas muru teda katab,
 Keda leinab Gestima.

Rändaja jeal filmaweega
 Raebab künka ääresja :
 „Oh, miks lahkusid sa ära,
 Oh, miks läksid meist nii wara ?
 Poolel jätsid Gesti töö!“

Leste kaebab pisar palgil,
 Langeb künka najale:
 „Kodus laste nutukisa:
 Kunas tuleb koju isa,
 Võtab Linda põlwele?“

„Mii siis jõuab koju kaasa,
 Lapsi hüüdma naerule?
 Tule koju, armastaja!
 Pooleli on jäänud maja,
 Lest ja lapsed warjuta!“

Kuula, ladwult waike kähin
 Hüüab hilju: „Kändaja!
 Heldest' ehita mu maja,
 Waigista ja nutukaja,
 Edenda mu Gesti tööd!“

Wastu kostab kähinale
 Kõik see Gesti mets ja maa:
 „Heldest' ehita mu maja,
 Waigista ja nutukaja,
 Edenda mu Gesti tööd“.

M. Weste.

21. Ma saeweskis täna.

Ma saeweskis täna
 Mii wäsiind istusin,
 Ja jookswa wee mäangi
 Ja rattaid waatafin.

Ma panin kui pool unes
 Ka jaagi tähele,
 Kuis paksumt pakust läbi
 Ta lõikas rutuste

See pakk kui elaw oli
 Ja walust wabises.
 Ja liiksus, kääksus isi
 Ja taja kõneles:

Sa oled õigel tunnil
 Just siia tulnudgi,
 Su pärast häda sunnil
 Mind waewatakse nii.

Sest pea saab sul käidud
 Siin ilmas elutee
 Siis saab neist laudest tehtud
 Sul furnu firstuke.

Ma nägin seal kuus lauda,
 Mu süda raskeks läind,
 Ma tahtsin selgem kuulda —
 Saed olid seisma jäend.

22. Kuusepuu.

Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
 Kui haljad sinu okkad!
 Sa laswad liksnes põhjamaal
 Kus haljendad ka talwe aal
 Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
 Kui lena oled sina!

Käes jõuluaeg, käes jõuluaeg
 Siis iuehtis hiilgad!
 Su okstel tuhat tulekest.
 Kui läikwad taewa tähelest.
 Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
 Kui lenast hiilgad sina!

Maat lastehull, maat lastehull,
 Sind järaw silmil ootab.
 Meid rõõmustad ka mehe eas,

Kui meil on jõulupühad läes
 Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
 Kui särav oled sina.

Rahwa suust.

23. Uinu, mu laps.

Uinu, mu laps! Oh maga, marjaots!
 Puu peidust tuleb unefe
 Ja kaldub sinu kätikisse,
 :: Uinu, mu laps! ::

Uinu, mu laps! Oh maga, marjaots!
 Tuul mängib tamme olstega,
 Ei jõua tamme liiguta!
 :: Uinu, mu laps! ::

Uinu, mu laps! Oh maga marjaots!
 Saa õitsewaks kui leheküü
 Ja tugewaks kui tammepuu!
 :: Uinu, mu laps! ::

Rahwa suust.

24. Minu kallis isamaja.

Minu kallis isamaja,
 Ilka mõtlen ma su peal,
 Kui ma mõtlen, tuleb silma
 Rõõmu filmawesi teal.

Kallis wäike, wainne maja
 Kena metsatuka sees;
 Wõiksin ma sind järgest' näha,
 See mul mõlgub jüdames.

Õunapuud, kus küljes õunad,
 Alnast tuppa paistawad;

Maarmarjad, sõstra põõsad,
Kõik mu meeles seijavad.

Unenägudes ma sõuan
Weiste rongis tiigi peal;
Laudilt kana pesa leian —
Aratab mind kuke heal.

Sinu kaewust ammutades
Dma jänu kustutan;
Kapsataime päewaloodes
Külma weega kosutan.

Millal näen su hooneid paistwat
Sitswa õunapuude seest?
Millal pääjulefi lendwat
Pesasse ja pesa seest?

Millal kuulen rõõmsaid lapsi
Küla õues kikkawat?
Perenaişi kanu hüüdwat,
Tallelefi määgawat?

Kui mind Jumal jälle aitab
Dma isa küllasse,
Siis see mul weel kallim näitab
Olewat kui ennegi.

Kallis sündimise ase,
Jää mu jurma paigaks ka!
Wõta oma mulla siise
Wiimaks mind ka hingama!

J. W. Jannsen.

25. Kui siit pilwe piirilt.

Kui siit pilwe piirilt alla waatari
Üle õitswa Gestiinaa,
Rõõmu laulu siis maailma saadan,

Hüüan walju healega:
Siin on ilus elada!

Kulla lainel wäljad walendawad,
Järwed hõbe ehawad,
Kaugel lehismetsad haljendawad,
Kõue kombel kohawad:
Siin on ilus elada!

Taewa äärel mürab merelagi,
Wiskab wahtu pilwe pool',
Läbi luha hoowab hõbe-jõgi,
Laulab laine koorilool:
Siin on ilus elada!

Sitswal Gesti wainul kätwab neiud,
Laulwad lusti õite seas.
Lehtwas orus astwad Gesti peiud,
Hüüdwad rõõmuhealil reas:
Siin on ilus elada!

Kõrged pilwed nagu luiged lendwad
Üle maa ja mägede
Päike, kuu ja koidu tähed rändwad
Lauldes üle jõgede:
Siin on ilus elada!

Siin on ennem juurem jugu eland,
Rõõmsam rahwas healtisend,
Siin on wõidu laulu wiisid kõland,
Kanged mehed keeltisend:
Siin on ilus elada!

Siin on ennem hirmu tuuled hooland,
Kui ka lapsukesed leina näind;
Kui ka orja higi walul wooland,
Siisgi suu on laulu teind:
Siin on ilus elada!

Wõitfin jõed ja järwed kinni pällda,
 Plüda tuult ja linnu healt,
 Wafetfin neid üle ilma hüüda
 Mäe halja harja pealt
 Siin on ilus eladal

Wõitfin taewa wõlwlil kirjutada
 Hele wälgu walgega,
 Tahatfin ta nii siis sõnastada
 Paistma eha palgega
 Siin on ilus eladal

J. Kunder.

26. Kui mina alles.

Kui mina alles
 :: Noor weel olin ::
 Lapsesõlmes
 :: Wängifin ::

Ei mina teadnud
 :: Muud kui seda ::
 Mis mina nägin
 :: Silmaga ::

Rõõm teeb lastel
 :: Paulu heale ::
 Kaunimaks kui
 :: Kandlekeel ::

Meie elu
 :: On siin ilmas ::
 Nii kui linnul
 :: Oksa peal ::

Näitab ennast
 :: Rõõmus siisgi ::
 Elida on täis
 :: Kurwastust ::

Ei meie tea,
 :: Kas me saame ::
 Siin veel kofku
 :: Tulema ::

Rahwa laul.

27. Pidu hakkab.

:: Pidu hakkab, pidu hakkab, pai eidekene! ::
 Oh lusti, oh rõõmu, oh head õnnel

:: Kui peremees on majas, siis maja elu ilus. ::
 Oh lusti, oh rõõmu, jne.

:: Kui perenaene on majas, siis maja elu ilus ::
 Oh lusti, oh rõõmu, jne.

:: Kui poega on majas, siis maja elu ilus ::
 Oh lusti, oh rõõmu, jne.

:: Kui tütar on majas, siis maja elu ilus ::
 Oh lusti, oh rõõmu, jne.

:: Siis õitsewad õued ja säravad seinad ::
 Oh lusti, oh rõõmu jne.

:: Kui peremeest pole majas, siis maja elu otsas ::
 Oh kurvastust, muret! Oh waewa ja walul

:: Kui perenaist pole majas, siis maja elu otsas ::
 Oh kurvastust, muret! jne.

:: Kui poega pole majas, siis maja elu otsas ::
 Oh kurvastust, muret! jne.

:: Kui tütart pole majas, siis maja elu otsas ::
 Oh kurvastust, muret! jne.

∴ Siis nutavad nurgad ja karjuvad lambrid!
 Oh kurvastust, muret! jne.

∴ Nii kannuke nurgas, see tõstab pea üles!
 Oh kurvastust, muret! Oh waewa ja valu!

Rahwa laul.

28. Edasi.

Gesti pojad edasi,
 Istkem oma radasi!
 Laulgem rõõmsast Loojale,
 Pidu päewa toojale!
 Lipumees rongi ees
 Lehvitagu lippu käes!
 Lauldes rõõmu radasi
 Gesti pojad, edasi!

G. R. Jakobson.

29. Küll seisau pikal.

Küll seisau pikal pimel ööl
 Nii ainu üksi wahi tööl
 Mu mõtted aga käiwad seal
 Mu armukeste teede peal.

Kui lipu alla tulim ma
 Siis ehtis ta mind armuga,
 Ja nuttis minu rinna naal
 Ja ütles: „Truu sul igal a'all“

Ta on nii helde, tasane
 Ja armastab mind kindlaste
 Gesti tujukub süda külmal ööl
 Muul waljult, soojalt wahi tööl.

Oh! istud kambri nurga sees,
 Sul kustub küünel woodi ees,
 Sa saadad palwed südamest
 Nüüd üles oma peiu eest.

Kall film ja siida nutawad,
 Et halwad ajad algawad:
 Jää wait ja maga mureta.
 Truu Jumal sind ei uneta;

Kell hüüab ju, nüüd tuleb tund
 Mis lahkust toob ja magust und:
 Oh kanna, kallid une sees
 Mind oma waga südames!

F. Kuhlbars.

30. Märdisandid.

Laske sisse märdisandid,
 Märdi küüned külmatawad,
 Märdi warwad walutawad.
 Märti tulnud kaugelta,
 Ümber see ilma ümera,
 Ümber see tuu kumera,
 Tagant taewil panasa.
 Tuhat näinud tuleesja:
 Sada siia saieessa,
 Lumi mul rikkus loogakirja
 Sadu mull rikkus saaniteki,
 Härmatus hea hobuse,
 Kiwi mul rikkus kingapaelad,
 Baju jaured pastlapaelad,
 Peretütar, kulda kinga,
 Bilal juuksil pääsulene,
 Sirgu siidi sängieste,
 Pardi kirja padjadesta.

Puhu nüüd tuli tubaje,
 Lõõtsu lõke põrmandulel
 Peretütar, kulda kinga!
 Võta peergu pistusastal
 Võta halgu ahju pealta,
 Kui ei ole peergu pistusassa
 Kui ei ole halgu ahju pealla,
 Kui ei ole lõmmu lõhna pealla,
 Võta seinast sammelida,
 Võta roogu räästaesta:
 Puhu ju tuli tubaje,
 Lõõtsu lõke põrmandulel

Rahwa laul.

31. Mu kodune kohake.

Mu kodune kohake, kena ja wail
 Ja ehitud õitega, ilusam paik,
 Kus puhub nii lahkesti kosutaw õht,
 Kus pesitab rahu ja lillede leht
 Oh kodune kohake, kena ja wail
 Oh kodune kohake, ilusam paik.

Mu koduse kohakse haljuse sees,
 Kus õitfewad lilled, nii maa peal kui wees,
 Võib puhata kauniste lüngaste peal
 Ja lahkesti laulda, et heliseb heal
 Oh kodune kohake, kena ja wail
 Oh kodune kohake, ilusam paik!

Mu koduses kohakses elasin ma
 Nii mureta mängides noorusel a'a
 Ei tunnud seal kurwastust kunagi meel
 Ei kaeband kurtes muu lapselik keel.
 Oh kodune kohake, kena ja wail,
 Oh kodune kohake, ilusam paik!

Mu koduses kohkses toominga all
 Ma tahaksin hingata isade maal
 Mill minust jäeb maha kord raskuste ilm
 Ja rahus läeb kinni mu kustuja silm.
 Oh kodune kohake, kena ja vaik,
 Oh kodune kohake, ilusam päik!

R. H. Hermann.

32. Kõju.

Kui ma mõtetega saaksin
 Ühes rännatagi teel,
 Sätta jumalaga ta'aksin
 Täna võerastega weel.

Üle laenetawa lahe,
 Üle wahutawa wee,
 Üle wangistawa wähe,
 Üle efsitawa tee.

Kõju, wanematel lendaiks,
 Kõju wendadele läeks,
 Kõju õdedele rändaiks,
 Kõju sugulastel jäeks!

Kodu unustaksin waewa
 Mured mälestusest wiiks,
 Tunneks tulewiku taewa
 Pilwist peajemassa priiks.

Kodu naerataksin naljal
 Hulga hõiskajate seas,
 Kodu soowituste maljal,
 Glaks õnnelikus eas.

M. J. Eisen.

33. Armukefale.

Armufene, miks ja mures,
Miks su süda kurbtust täis?
Sind ei jäta ma ka jures,
Minu ilus eluõis!

Rustuda võiks kuu kume,
Tähte hiilge taewa teel;
Pimeks minna päikse jume,
Aga mitte minu meel!

Nätskida võib leht ja rohi,
Mitte arm mu südames;
Seda unusta' ei tohi,
Kus ja lõnnid iganes:

Südamesse olen pannud,
Dma südamesse sind;
Sellest sulle teatust annud:
Miks weel mures sinu rind?

Saada laugel, saada ära
Hirmupilwed hinge maalt;
Dota õnne hilja, wara
Armastuse roosiraalt!

A. Reinwald.

34. Püüdja heitis õnge jõlle.

Püüdja heitis õnge jõlle,
Et ta saaks sealt kala kätte;
Aga kõige päewa sees
Püüdis tühja kalamees.

Mes siis, kui õhtu jõudis,
Kalake weel süüa nõudis,
Ajas õnge lõuast läbi,
Hüüdis waljust': „appi-appi!

Armas mees oh lafe lahti!
Minul waesfel pole mahti!

Ja mis kasu saad sa minust,
Olen pisuke, ja sinust

Loodan armu, elu weel,—
Olgu hale sinu meel!

Mina elan wetewoos.
Kus mull' Jumal elu loos;

Kuiwal maal on surm ja walu.
Ringi mull' weel aastaks elu"!

Mees siis ütles: — mine wette,
Aasta pärast tule ette!

Siis ma wiin ja keedan find:
Kalapüüf ju toidab mind.—

Aasta pärast, päewa peal,
Oli kala iälle seal,

Tuli kalda, mehe ligi
Kellega ta kauba tegi.

Kala seisfis, hliüdis wees:
„Oled fiin, mu armas mees?"

Wõta nüüd ja keeda mind,
Siin ma olen ootan find!

Täna näen weel wetewood,
Homme on mul paljad rood.

Armas on küll elu weel,
Olen siiski surma teel!"

Pisut aega mees weel mõtles,
Aga kärmeft' siis ta ütles:

„Armas kala, lasen find,
Sinu truudus noomib mind,

Et ja olid ustaw mulle
Siis mu süda puust ka pole!

Sind ma lasen üksna priiks.
Kui sind rahwa ette wiiks,

Ja need sinu truudust näeks
Kuhu nende häbi jäeks?!"

G. W. Freundlich.

35. Ara ilmal walu kaeba.

Ara ilmal walu kaeba,
Ara kaeba pisaraid;
Ilm ei usu, et sa elust
Kopid ainult ohataid.

Kui sa ilm näeb sinu walu,
Niu tal on raudne rind;
Küll ta pillama ja naerma
Igatähes walmis sind.

Kaeba õhtul kuldse kuule,
Ütle hõbe tähtele, —
Neil on osawõtlik süda
Sinu wastu täieste.

Kuldne kuu lööb kahwatama,
Kurwalt kõnnib taewa all,
Tähed hõbehelgil hüüdwad:
„Looda, õnn weel saadawal!"

D. Großschmidt.

36. Saaniga sõitsin ma sahinal.

Saaniga sõitsin ma sahinal
Küllast läbi kiirega;
Ara mu finnas siis kadus seal,
Läksin kinnast otsima.

Talusse sisse ma sammusin,
Wastu tuli neiuks.

"Neiu, kas nägid üht linnast maas,
Ütle mulle, hellake!"

Ei ole näinud, — ta kostis mull',
Tahan teistelt küsida. —
Neiu mull' häbeneles ära läks,
Pea tuli jälle ta.

— Küllamees, keegi ju linnast ei näinud,
Palun wõtta wastu see! —
Kinda ma wõtsin ja sõitsin sealt,
Sinna jätsin südame.

Sõites sealt läbi siis iga kord
Oli minul äpardust:
Katta pulk kadus wõi kullus piits,
Jätk leisin wiivitust.

"Jsa, oh kudas mull' talu saab,
Mil wõin tuua armu' se?
Neiu mul lõbus ja nägus on,
Tahab pea mehele!

Nägu tal naerul, tal walge pea
Silmad hellad, sinised;
Mõnuslik mini sest neiu'st saab,
Talitab, mis tarwitseb!"

M. Weste.

37. Jõua ju laugelta.

Jõua ju laugelta
Mere laente laugelta,
Paadikene, rannale,
Eas' mind armsa rinnale.

EESTI

WUSRAAMATUKO

Kus tallis, kurdab ja!
 Laene ehk sind laewaga
 Mattis merde magama,
 Surmas sind su armuga?

Dot, oot, mu tütrefe!
 Homme saab ehk peitke
 Meie randa rändama,
 Soomest siia sõudema.

Küll õhtas neiu rind,
 Waifseks — jäi ta weepind,
 Wood ja tuule hääledki, —
 Peig ei tulnud ialgi
 Rahwa juust.

38. Lorelei.

Mu meel on nii kurb ja raske,
 Ja walus keeb mu rind,
 Ei suuda ma meelest laste
 Juttu, mis kohutab mind.
 Dö jabe ja looja lääb päike,
 Kein tafa woolamas,
 Ja päikese wiimane läige
 Mäe latwu on kuldamas.

Üks neiu nii ime ilus
 Seal kõrge kalju peal;
 Orn läele tal pilwede wilus
 Kuld juukseid silumas seal
 Meid kuldajel kammil ta silub
 Ja laulu laulab ta,
 Üht laulu, mis wäega lõidab
 Küll iga kuulaja.

Üks laewnik kes jõe peal sõidab,
 Ei märka kaljut mees
 Nii nõiduslik laul ta wõidab,
 Et kõi on unustand mees.
 Nüüd tean, et laened on katnud
 Meest kõige laewaga:
 Reid Lorelei woosse matnud
 On oma lauluga.

Heine järele D. Groszschmidt.

39. Üks ainus ainuke.

Mull mõttes on üks ainuke,
 Üks kallis ainuke!
 Oh kui ma selle piiga saaks:
 Ta on nii wirt ja wiisakas
 Nii wiisakas
 Ma elaks Gedenis.

See tütarlapse tõesti,
 Ma kosiks endale!
 Tal ala lahke meeleke
 Ja nägus kui üks maalike,
 Kui maalike,
 Ja film kui tuluke.

Ja kui ma teda kaugelt näen,
 Lööb puna palgesse;
 Mul süda hakkab põõsuma
 Ja west weereb filmasse,
 Mutl filmasse —
 Ei tea mis lugu see?

Weel reede õhtul wainu peal
 Ta küsis minu käest:
 „Oh ütle mull', mis wiga sul?
 Ei õige lugu ole sul?

Ei ole sul?"

Ma ohl'fin kõigest wäest!

Ma oleks pidand rääkima,

Oh niiks ei rääkind ma!

Oh oleksin ma rikas mees,

Wtul süda pisut kergem sees,

Wtul kergem sees,

Ma räägiks temaga.

Fr. K. Kreutzwald.

40. Just nagu torm.

Just nagu torm ja pihse heal,

Rut laente löögid mere peal,

Mii kosta sa, oh meestekoor,

Et rõõmu tunneks wana, noor!

Räi läbi sa nüüd orust, mäest,

Täis saagu õhl su ime wäest,

Ja kõla läbi ilma aul,

∴ Sa waba Gesti laul! ∴

Oh lehekuu nüüd tere sa,

Oh lilled armsa lehiga,

Ja oja, jookstes kohinal,

Te linnud lauldes taewa all!

Nüüd rõõmuga me rändame

Küll metsasse, küll murule,

Kus ilma ilu näeme,

∴ Mis tekkind tõusule. ∴

Maailmast läbi lauluga!

Kus himu ehk seal seisata.

Me südant lahleks laulame

Ja magust mõtet meelele.

Täis meestekoor, kui heliseb,

Head õnne toob ja rahu teeb,

Seft tõsttem, armsad wennad healt
 Müüd iga koha pealt.

Sakfateelest.

41. Riige laul.

Kus õrnad õied bitlemas,
 Seal lendamas, on liblikas,
 Kuid õite ioahel offa peal
 Üts warblane end kiigub seal.
 Ja minu kuldne kallite
 Kui liblikas, kui warblane.
 Noor weri tema joontes teeb,
 Tal kiikumine lõbu teeb
 Kiigu, mu kallite, kiigu
 Hellasti kiigel ja:
 Hõlju ja helju ja liigu —
 Laulu sul laulan ma.
 Inglise, lae ma lütkan
 Kiigel sind päikseni:
 Kui sind heljumas filman —
 Siis näen kui taewast wallali!

Mu kallil ilus jalake
 Ja jalas siidi sukake,
 Mis kena rooja paelaga
 On pealtpoolt põlwe sidund ta.
 Mis nägin, õelsin kallile;
 „Kuis nii?“ ja „kuidas?“ hellate
 Muult küjis — ise kohtunud —
 Ma õelsin: „Kiik ei pea juud!“
 Kiigu, mu kallite kiigu
 Hellasti kiigel ja:
 Hõlju ja helju ja liigu —
 Laulu sul laulan ma.
 Inglise, lae ma lütkan

Kiigel find päikseni;
 Kui find heljumas silman —
 Siis näen kui taewast wallali!

Kui kewadisel õhtul ma
 Näen kodu oma kalliga,
 Siis kõige lõbusam on jee
 Kui kaenlas kiigub kallike;
 Seal weri tufjub kärmesti
 Ja mõistusgi kaob koguni:
 Jah uskuge mind — armastus
 On hea ja magus joowastus.
 Kiigu mu kallike, kiigu jne.

Saksa keelest D. Grossschmidt.

42. Isamaa hiilgawa pinnala paista

Isamaa hiilgawa pinnala paistab
 Kodu meil kaunike, kallike!

Isamaa sinawa wõlwita waatwad
 Wilkujad koidud meil orusse.

::: Hoi la, la, la, la, la,!

Ditse ja haljenda, eestlaste maa!:::

Kukulind kauniste kõrwa meil kostab,
 Aratab ülesse looduse:

Helinal õhud ja healed meil hüüdwad,
 Helinaid saadawad südame.

::: Hoi la, la, la, la, la,!

Ditse ja haljenda, eestlaste maa:::

Walwamas isamaa waim meie wahel
 Looduses liikuma lennula;

Siida ei aina wõi wangis ja wiibi, —
 Hõiska ja helise õnnes sa!

::: Hoi la, la, la, la, la,!

Ditse ja haljenda, eestlaste maal:::

L. Koibula.

43. **Rast.**

Üks last meil kaswis dues
 Just maja ukse ees,
 Da oli lapsepõlwes
 Mu armas felttimees.
 Da andis wilu, warju,
 Da mahl mind kosutas,
 Da kohin jagedasti
 Mu südant rõomustas.

■ Kui suureks sain siis pidin
 Ma kasest lahkuma,
 Siis tahtsin wiimast torda,
 Da all weel istuda;
 Da lehed kohisesid,
 Kui lausuks jalaja:
 Jää, sõber, isamaale,
 Siit leiad rahu ja!

Nüüd olen kodund kaugel
 Ja mõnda waewa näind
 Ja mõni kallis lootus
 On minul tühja läind.
 Ei kase kohin taha
 Mu meelest kaduda
 Waid kostab mulle kõrwu:
 Siit leiad rahu ja!

R. E. Malm.

44. **Juba kase ladwalt.**

■ Juba kase ladwalt lehed langwad,
 Kõle tuul käib üle kesamaa...
 Aastatellal rõõmu heal on lõpnud:
 Wiimseid tunda hakkab lõbma ta.

Kena päike, kas ja wäsinud oled?
 Pikkamisi pead ju tõstad ja!
 Kurwalt oma laste peale waatad
 Sügise neid riisub armuta.

Kõrged pilwed nagu hirmust aetud
 Üle maa ja mere lendawad;
 Kurehealed haledasti hüüdwad,
 Kodu poole nemad tõttawad.

Kodu poole! Kodu—magus sõnal
 Süda kannatal! Ei sinagi
 Raua enam vota! Kodu poole
 Kutsub Isa sind ka wiimatil!

V. Koidula.

45. Metsas seisis maasikas.

Metsas seisis maasikas,
 Maasikas nii ilus.
 Poiss läks metsa karjaga
 Bagust paika otsima,
 Leidis marja wilus
 Oh ja magus maasikas,
 Maasikas nii ilus!

Ütles poiss: ma nopin sind,
 Maasikas nii ilus!
 Kostis maasik: Lase mind,
 Karjapois, ma palun sind,
 Paituda weel wilus!
 Oh ja magus maasikas,
 Maasikas nii ilus!

Poiss see noppis maasika,
 Maasikas nii ilus!
 Ei ta wõtnud palumist,

Marja warre kaebamist,
 Kuulda puude wilus.
 Oh ja magus maasikas,
 Maasikas nii ilus!

F. Kuhlbars.

46. **Miks ja nutad.**

Miks ja nutad, lillekene,
 Stupud sul täis pisaraid?
 Kas ja rasket hingewalu,
 Hellale, ka tunda said?

On sul Eesti pind ka rääkind,
 Baitne öö sul teadustand
 Ennemuistsest rõõmu põlwest,
 Kadund õnnest pajatan'd?

Edsta pead oh öielene,
 Koit on saanud isandaks!
 Omad terad hiigwalt saadab
 Et nad nuttu kuivataks.

Rui ta lõuna walgust paistab
 Üle õitswa isamaa:
 Oh kuis tahme tall' tänu,
 Öis, siis wastu õhkada!

L. Koidula.

47. **Meil aiadärne tänawas.**

Meil aiadärne tänawas,
 Rui armas oli see,
 Kus lasteheinas põlwini
 Me lapsed jooksi me.

Rus ehani ma mängisin
 Küll lille, rohuga,
 Rus wanataat läe kõrwal mind
 Lõi tупpa magama.

Küll üle aia tahtsin fiis
 La lombel waadata!
 „Laps oota,“ kostis ta, „tee aeg
 On kiir küll tulema!”

Aeg tuli. Maa ja mere peal
 Silm mõnda seletas, —
 Ei poolt nii armas polnud seal
 Kui küla tänawas!

L. Koidula.

48. Ema süda.

Üks paigake siin ilmas on,
 Rus warjul truudus, arm ja õnn,
 Kõik, mis nii arm siin ilma peal,
 On pelgupaika leidnud seal.

Kas ema südant tunned sa?
 Nii õrn, nii kindel, muutmata
 Ta sinu rõõmust, rõõmu näeb
 Su õnnetusest oja saab.

Kui inimeste liikumat
 Auu, kiitust, sõbrust tunda saad,
 Kui kõik sind põlgwad, wihkawad,
 Kui usk ja arm sust langewad.

Siis ema süda ilmjiks läeb,
 Siis weel üks paik sul üle jääb,
 Rus nutta julged igal a'al,
 Truu, kindla ema rinna na'al.

Mõnd kallist südant laot'jin,
 Mis järel nuttes leinasin,

Aeg andis teist mull' tagasi:
 Ei ema südant — iialgi.

L. Koidula.

49. Orn ööpik, kuhu tõttad sa,

Orn ööpik, kuhu tõttad sa
 Müüd lahkel lehekuul?
 Kas mõisa aias hõisata
 Sa tahad roosipuul?
 Wõi metsas torel toomingal
 Saab hüüdma sinu suu,
 Kui tähed hiilg'wad taewa all
 Ning walgust' walab kuu?

Ei mõisa aias hõisata
 Wõi laulu minu rind,
 Sest wanemate werega
 On wäetud see pind!
 Ka metsas torel toomingal
 Ei hüüdma ja mu huul
 Waid talupoja akna all
 Seal pühal pärnapuul.

Kui jõuab õnnis suine öö,
 Siis laulan talle ma,
 Et unuks meelest päewatöö,
 Jääks rahul magama.
 Kõik öö siis healed heljuwad
 Ja launi lambri sees,
 Ning unenäod ilusad
 Tal seiswad film'e ees.

Kui aga taewas kumab loit,
 Ja taob pime öö,
 Siis lauldes tõuseb priius loit
 Ja waob orjawöö,

Sest idataewa serwalka
 Zu näha koidu tuld,
 Ja uuel ilul särama
 Põõb Cesti oma muld!

G.

50. Tule nüüd, tule nüüd hõiskama.

Tule nüüd, tule nüüd hõiskama,
 Oh sõbrake, ühes minuga!
 Rõlagu, elagu lauluheal
 Nii ma kui mere peal.

Jah, ilm on ilus, heal on hea
 Mind on rõõmus, soe on pea,
 Reha kerge nii kui kuul,
 Jalg nii tuline kui tuul.

Oh kui kaunist linnukesed laulwad,
 Seda hakkab hüppama!
 Kui mu kõrwad ial seda kuulwad,
 Läheb suu mul helisema ka.

R. A. Hermann.

51. Kulb rannake.

Kulb rannake!
 Mil jõuab laew su kaldale?
 Zu wara kalli koiduga
 Su poole wõtfin purjuta
 Ei weel su kaunist kallast näe
 Siit üle kõrge laene mäe.

Kulb rannake!
 Mil jõuab laew su kaldale?
 Weel illa wõõra ilma piir,

Ei läigi ranna finiwitir
 Sealt üle elu-mere wee,
 Kus löpeb minu laewa tee.

Kuld rannake!

Mil jõuab laew su kaldale?
 Ma õhkan siin kui wäfind lind,
 Et waitne elu-mere pind,
 Ei tuul mu laewa lendes a'a,
 Ei mina weelgi randa saa!

Kuld rannake!

Mil jõuab laew su kaldale?
 Küll õhtu päikse paiste läes
 Sind wete wirwenduses näeks,
 Oh siisgi raste, wilets järg,
 Sest tee on hirmus piff ja märg.

A. Reinwald.

52. Pruudi pärg.

Me pruudi pärga punume,
 Sull' kaunil' roosi lillil'
 Ja tantšule sind jaadame
 Nüüd kenal pulma pillil.
 Ilus haljas, ilus haljas
 Ilus haljas, pruudi pärg.

Mul aias kaswab kauniste
 Küll mirta mitmet sugul'
 Kus wiibib armas peitke,
 Kas neist ei peeta lugu?
 Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas, pruudi pärg.

Pruut tetras seitse aasta teed
 Kuldlõnga wärtnal walmis,
 Kui hebemed nii peenil'jed

Ja ehted kudus, palmis.
 Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas pruudi pärg.

Kui seitse aastat mööda said,
 Siis tuli koju peiu,
 Ja et ta pulmab kaasa tõi,
 Meilt pärja pärib neiu.
 Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas, pruudi pärg.

Kahwa juust.

53. Surmani.

Sind surmani küll tahan
 Ma kalliks pidada
 Mu õitsew Gesti rada,
 Mu ilus isamaa!
 Mu Gesti wainud, jõed
 Ja minu emakeel,
 Leid kõrgets kiita tahan
 Ma surmatunnil weel!

Kuis, maa, nii hellalt kannad
 Su lapsi käte peal,
 Neil annad leiba, katet
 Ja wiimast aset weel!
 Tõest', armsam on mul olla
 Su põues, Gestimaa,
 Kui wõõral pinnal õnnes
 Ja auus elada!

Kuis on su pojad wagad,
 Nii waprud, tugewad,
 Su tütreid nagu lilled,
 Nad õitswad nägusad,
 Ja sinu tuul ja päike

Sind õnnel hoiavad,
Ja kõrge lotka tiivad
Kuis hellalt kannavad!

Ja tihti jüiski leian
Su silmas pisaraid!
Mu Gestimaa, oh looda,
Küll ajad muudavad!
Meil tulewased tunnid
Weel toowad finnitust!
Käi kindlast! nõua õigust!
Aeg annab arutust!

L. Koidula.

54. Üksinda.

Üksinda, üksinda
Pea wõõrsil rändama!
Pisar läigib leinalaugel,
Kaunis isamaa on kaugel,
Kaugel ilus isamaa.

Isamaa, isamaa!
Millal saan su pinnale?
Millal paistwad sinu mäed,
Wõtwad laisku sinu käded,
Kes sind ootab nutuga?

Nutuga, nutuga!
Pea wõõrsil rändama!
Ei siin emakeelt ma kuule,
Ei mu mõte lusti luule:
Kaugel helde emakeel!

Emakeel, emakeel,
Minult sinul ema meel!
Wõõral keelel pole wõimu,

Pole lõbust laululõimu:
 Wõõras feel on armuta?

Armuta, armuta,
 Pean wõõrsil rändama!
 Ei mind kõida wõõras ilu,
 Wõõras päiksepaistus, wilu:
 Arm on ainult kodumaal!

Kodumaal, kodumaal!
 Seal ma rändan rõõmu ra'al!
 Seal mul lahked laulud liik'wad,
 Lillenupud nurmel liik'wad,
 Ditswal aasal ilusal!

A. Grenzstein.

55. Serenade.

Mu kallim, lambrisjes ülewal,
 Oh kuule minu healt,
 Mis igatsuses nii põlewal
 Sind hüüab une pealt:
 Oh näita peakest, ma ootan sind,
 Ma palun, kallim, oh kuule mind;
 Mu kallim, lambrisjes ülewal,
 Oh kuule minu healt!

Mu kallim, lambrisjes ülewal,
 Nüüd ärka üles ja
 Sest täna hommikul ilusal
 Sull õnne soowin ma!
 Kas põlgab armastust sinu rind,
 Ma seisan lauldes nagu lind:
 Mu kallim, lambrisjes j. n. e.

Mu kallim, lambrisjes ülewal
 See laul on otsas ju,

Ja ainal su peate nähtawal, —
 Mu õnn on otsatu:
 Jah, julle, kallim, tulkub mu rind,
 Oh tule alla, ma ootan sind;
 Mu kallim, kambrikses j. n. e.

* * *

Mu kallim, kambrikses ülewal,
 Ei kuule minu healt:
 Ja ainal pole weel nähtawal —
 Ei ärka une pealt;
 Küüd usun, kallim ei armasta mind
 Ja otsatas walus lõhkeb rind:
 Mu kallim, kambrikses ülewal,
 Ei kuule minu healt!

Wiimane salm lauldakse
 kui neiu ainal ei ilmu.

56. Jumalaga jätma pead.

Jumalaga jätma pead
 Oma sünnitoha maad,
 Kus sul õnnes õitsewad
 Lapsepõlwe lille raad.

Jumalaga jätma pead
 Eesti niidud nägusad,
 Kus weel meelespea lilled
 Õrnas ilus õitsewad.

Jumalaga jätad muru
 Kus lord mäng'fid lapsena,
 Ja siis hakkad tõsist elu
 Kaugel rajal katsuma.

Jumalaga Gesti taewas,
 Gesti päike, Gesti tuul;
 Jumalaga hüüab kõigil
 Wiimast lorda sinu huul.

Jumalaga sulle sõbrad
 Ühes looris hüüawad,
 Kõige õitsuwamat õnne
 Eluuteele soowivad.

Pea meeles sünni-kohta
 Noore põlwe sõbru ka,
 Ja su õnn seal laugel rajal
 Jäägu ikka õitsema.

D. Grossschmidt.

57. Waprad wennad.

Waprad wennad, kallid kaimud,
 Õrnad õeksed,
 Õõtkem pead weel muistsed waimud,
 Taara taimel'jed!
 Kuulge kuidas kaaski lajab
 Taara mäela,
 Wanemuine wõitu ajab
 Jme wäela.
 Taara mägi õitseb ilus,
 Gala sahinat,
 Wanemuine wõsa wilus
 Kõõmu tuhinal:
 Pindal weime wakka walmib
 Kallil kaajale.
 Rahwal rikkus krooni palmib
 Laia laenella.

Waatkem Gesti poege filmas
 Priius sätendab,

Nüüdse Gesti waimuilmas
 Lehtluu naeratab!
 Juba lööwad pungad lahti
 Hariduse puus;
 Oh mis ilus walgust wahti
 Päewa tõusu suus!

J. Kotalia.

58. Kas tunned maad.

Kas tunned maad, mis Peipji rannalt
 Käib Lääne mere rannale,
 Ja Munamäe metsalt, murult,
 Käib lahle Soome lahele?
 See on see maa, kus minu häll
 Kord liikus ja mu isadel.
 Sest laulgem nüüd ja ikka ka:
 See ilus maa on minu isamaa!

Siin teretawad metsa ladwad
 Nii lahkest järwi, rohumaid;
 Siin taewa wihmal orus wõrsud
 Ja päike paistab wiljapäid.
 See on see maa j. n. e.

Siin kaswab Gesti meeste fugu
 Ja sammub wabadusele.
 Siin kaswab priskest Gesti neiu
 Ja sirgub Gesti peiule.
 See on see maa j. n. e.

Siin tõstab rahwas põllu rammu
 Ja matab endist wiletsust;
 Siin püüab rahwas waimu walgust
 Ja wõidab endist pimedust.
 Oh töotage jõudamest

Me mehed olla igawest,
Ja laulgem nüüd ja lõpmata:
Ea kofu, kaswa, kallis kodumaa.

M. Weste.

59. Kui Kungla rahwas.

Kui Kungla rahwas kuldsel a'al
Kord istus maha sööma,
Siis Wanemuine murumaal
Läks kandle lugu lööma.
:: Läks aga metsa mängima,
Läks aga laande lauluga, ::

Sealt jaiwad lind ja lehepuu
Ja loomad laulu lugu;
Siis laulis mets ja mere suu
Ja Gesti rahwa fugu.
:: Läks aga metsa jne.

Siis kõlas kaunist laulu wiis
Ja pärjad pandi päha,
Ja murueide tütreid siis
Sai Gesti rahwas näha.
:: Läks aga jne.

Ma laulan mädal, mäe peal
Ja õhtu hilja õues,
Ja Wanemuise kandle heal
See põksub minu põues.
:: Läks aga metsa jne.

F. Kuhlbars.

60. Üles, üles.

Üles, üles, hellad wennad!
 Üles, üles!
 Sõidame nüüd sõõrumäele
 Üles, üles!
 Seal me rõõmu rõkatame.
 Üles, üles!
 Paulu lahket lafsutame.
 Üles, üles
 Seal me sõõme sõsterida.
 Üles, üles!
 Paugutame pähtelida.
 Üles, üles!
 Seal on meeled meelitsemas.
 Üles, üles!
 Sündamed seal sütinemas.
 Üles, üles!

Rahwalaul.

61. Minge üles mägedele.

Minge üles mägedele,
 Tuule õrna õhule!
 Waatke, alla oru põhja
 Üle lille hiilguse!
 Waatke kuidas oja keerleb
 Väbi luha läikiva!
 Ja siis hüüdke alla orgu:
 ∴; Ilus oled isamaa! ∴;

Waatke metsad pilve poole
 Tõstvad latvu uhkuses!
 Kuulge kuidas kaasid kohab
 Vehlavates lehtedes!
 Waatke jõed, järved läikvad

Metsas wirwendusega!
 Ja siis hüüdke üle metsa!
 ∴; Ilus oled isamaa! ∴;

Waatke rohke rufis hällib
 Uhte nurme nõlwadel!
 Tõu-wili töötab anda
 Rohket saaki sügisel!
 Wiljapuude okste otsas
 Hiilgwad anded iluga!
 Ja siis hüüdke üle nurme:
 ∴; Ilus oled isamaa! ∴;

Waatke karja lusti-pidu
 Leherikkas lepinkus!
 Kuulge karjalaste laulu
 Wastuhelkjas mõnikus!
 Waatke, kuidas kõrgel mõlwil
 Taewas helgib sinaga!
 Ja siis hüüdke üles poole:
 ∴; Ilus oled isamaa! ∴;

M. Weste.

62. Mu isamaa armas.

Mu isamaa armas,
 Kus sündinud ma;
 ∴; Sind armastan ma järeist'
 Ja kiidan lauluga! ∴;
 Ei seedrid ei palmid
 Ei kaswa me maal;
 ∴; Meil jiiiski kenad männad
 Ja kuused kased ka. ∴;

Ei hõbedat, kulda
 Ei leida siin maal.

∴: Meil wilja kandjat mulda
 On leida igal pool. ∴:

Oh õitse weel kaua,
 Mu isade maa!
 ∴: Sa maa kus palju wahwust
 Ja waimuwara ka! ∴:

Su hooleks end annan
 Ja truiks sulle jään,
 ∴: Kuni ma lord ka suren
 Ja oma hauda lään! ∴:
 F. Kuhlbars.

63. Mu isamaa, mu õnn ja rõõm!

Mu isamaa, mu õnn ja rõõm,
 Kui kaunis oled sa,
 Ei leia mina iial teal
 See suure, laia ilma peal,
 Mis mul nii armas oleks ka,
 Kui sa, mu isamaa!

Sa oled mind ju sünnitand
 Ja üles kaswatand:
 Sind tänan mina alati
 Ja jään sul truiks surmani!
 Mul kõige armsam oled sa,
 Mu kallis isamaa!

Su üle Jumal walwagu,
 Mu armas isamaa!
 Ta olgu sinu kaitseja!
 Ja wõtku rohkest õnnista,
 Mis iial ette wõtad sa,
 Mu kallis isamaa!

J. W. Zannsen.

64. Kui kangele wiitwad.

Kui kangele wiitwad
 Sind saatuse tiitwad
 Ja maha jääb kodune pind;
 Kui armsamad jätad,
 Ja lahkudes nutad,
 Siis palun — ka mäleta mind!

Kui kangele maale
 Ja wõerale raale
 Dn kannud sind saatuse hund,
 Ehk leiad seal walu,
 Ehk rõõmu ja ilu,
 Sa siiski — ka mäleta mind!

Üks kindlus ja pide
 Dn sõbruse sibe, —
 Ta hoitku mind, hoitku ka sind:
 Kui sõbrus meid seob,
 Siis wiha waen kaob. . .
 Nüüd reisi — ka mäleta mind!

65. Linda laul.

Sealt Läänemere kalda pealt
 Dn kuulda Linda leina healt;
 Ta ohkab raskest südamest
 Ja leinab kallist kaasakest.

„Oh Kalew et nii wara ja
 Ju pidid surmas närtsima!
 Ma olen liiki ilmas nüüd,
 Ei olnud mul, ei sinul süüd!

Mu pika leina pisarad
 Su mängu muru täidawad;
 Kus armsal ajal kõndsinne,
 Seal laenetab nüüd tiigile.

Seal mängib üks lord rõõmsasti
 Su kõige noorem pojuke,
 Su lotkas ja su rauast rind
 Mu tuike ja mu pesalind.

Oh Kalew, tule uuest' ja
 Weel tedre tüdart kosima!
 Kui kaua, kallid, tahad ja
 Küll kalmu lambris wiibida?

Kui kuuled sarwe pae pealt
 Ja wainult Wanemuise healt:
 Siis kalmud katti purusta,
 Ja tõuse uue jõuga!

Ei saa siis Linda leinama,
 Ei filmawesi woolama:
 Siis ilmud uue iluga
 Ja uuest' hõiskab Gestimaa."

Fr. Kuhlbars.

66. Isamaa ilu hoieldes.

Isamaa ilu hoieldes,
 Wõeraste wastu wõideldes
 Warisefid waprast wallad,
 Kolletafid kihelkonnad
 Muistse põlwe mulla alla.
 Nende piina pigistused,
 Nende waewa wäsimused.
 Muistfied kallid mälestused
 Kostku meile kustumata!

Kalewipoeg.

67. Kuule kuidas!

Kuule kuidas heali elab,
 Wanemuise kandlist kõlab:
 See on Eesti laul, see on Eesti laul!

Kuule kuidas männid mühab:
 Kuidas jõgi jooksul kohab,
 See on Eesti laul, see on Eesti laul!

Waata, jää ja lumi walgub,
 Päike paistel, läike wilgub:
 See on Eesti laul, see on Eesti laul!

Waata põhja eha loitu
 Wirmaliste leegi loitu:
 See on Eesti laul, see on Eesti laul!

Igas kohas heali elab,
 Heali elab, keeli kõlab:
 See on Eesti laul, see on Eesti laul!

Kui sul rõõmu, wend, siis tule,
 Kui sul kurbtus, tule kuule:
 See on Eesti laul, see on Eesti laul!

M. Weste.

68. Mis laulu laene lahkesti.

Mis laulu laene lahkesti,
 Käib kullakeelil südamel?
 Wait, wainud, puud ja põesastil,
 Mis hõbe helin imelik?
 Ööpil, ööpil! tark Taara linnute!

All õhtab wäli, mets ja maa,
 Pilw sõuab kõrges pilwega
 Ja loidu poole, häbelil

End kumardamas ämarik?
 Döpit, döpit! tark Taara linnukel!

Üks hõiste heal, üks ainuke,
 Käib läbi kõige looduse,
 Ja ohvri leeki süda ka
 On pannud põues põlema!
 Döpit, döpit! tark Taara linnukel!

L. Koidula.

69. Mul oli ilus isamaa

Mul oli ilus isamaa
 Kus kõik mul kumas fullana,
 Seal kasvas kõrge tamme puu,
 Ja lehtis laulis linnu juu —
 Siade maast, armsast oast!

Ja kui ma tulin võersile,
 Küll paistis seal ka päikene
 Kuid siiski olid südamed
 Seal rõhutud ja rauased:
 Jääne ja külm — oli seal ilm!

Seal lõõris ka üks laulu lind,
 Ja armul meeliteles mind,
 Kuid võeras oli mul ta keel,
 Mul vastane ta mahe meel:
 Kodu, ja üliid — olid mu hülid!

Ja kui — siis sinu tamme all
 Ma kuulsin laulu liikumal,
 Nus arm mull' rinda sigines
 Mis uinund võersil kõndides:
 Siade maa, kallim mul ja!

70. Jää jumalaga isamaa.

Jää jumalaga isamaal
 Jää jumalaga nüüd!
 Sest wõera maale lähen ma!
 Jää jumalaga nüüd!
 Sest ma laulan kurwa meelega,
 Suu, südamel ja keelega!
 Jää jumalaga nüüd!

Su taewas, põllud, heinamaad,
 Oh armas isamaa!
 Mull' palju rõõmu tegewad,
 Oh armas isamaa!
 Jumal teeb, et ma find armastan
 Ja siiski, lahkuma sust pean;
 Jää jumalaga nüüd!

Sa armas jõgi saadab mind,
 Jää jumalaga nüüd!
 Et lahkun, see teeb kurwaks find,
 Jää jumalaga nüüd!
 Drust sammeldan'd kiwi pealt,
 Sealt tõstan wiimast korda healt
 Jää jumalaga nüüd!

R. A. Hermann.

71. Nüüd, õuue, õuue! wäljad.

Nüüd õuue, õuue! wäljad
 Ja metsad lõhnawad!
 Kõik mäekingud haljad,
 All õitswad maasikad.
 Mu süda wõidu hüüa,
 Paul taewa poole püüa,
 ∴ Sa linnu healega! ∴

Sind päikse terad wõitnud
 Ka nure paelte seeft
 Su ümber õhud lõitnud
 Nii kindlat sõlmekest!
 Paul üles, üles püüa,
 Maailmal teadust hütta:
 ;:Su tulnud lewadel!::

L. Koibula.

72. Minu isa ütles mulle.

Minu isa ütles mulle:
 „Prii on jälle meie maa,
 Prii on jälle meie rahwas,
 Armas poeg, sest rõõmusta!”

Kuidas priius meile tuli,
 „Ütle, isa, minule?”
 Isa ütles: „Priius tuli
 Kui see koidutähele!

Priius hakkas Meile paistma
 Kui see kume wara koit,
 Priius hakkas helendama
 Kui see lõkkew koiduloit.

Priis tõusis kui see päike
 Koidu kuldse kaisu seeft:
 Orja põli puged ära
 Kui see udu päikse eeft!”

Minu uuest' isalt nõudsin:
 „Kas meil priius jälle kaob?”
 Isa ütles: „Ei ta kao;
 Priius tõuseb, orjus waob!

Wõitwad ohjad jõe hoida,
 Kui ta kohab lewadel?

Kes võib priiust paelu panna,
Kui ta paistub paistusel?

Kes võib meie metsjal hüüda,
Kui on käes ju kewade:
Kaasik, ära aja kasu,
Sepik ära lehitse!

Kes võib orasele hüüda:
Ära wõrsu, wõsu ja!
Kes võib haljal aasjal öelda:
Ära hakka õitsema!

Kes võib tõusjal päiksel hüüda:
Weere jälle tagasi!
Teda pilw küll warjab wahel,
Aga päew on ometi!

Aleksander andis käsku:
Priius, paista Gestimaal!"
Priius Gestimaal nüüd paistab,
Jäägu paistma igal aal!"

M. Weste.

73. Minu armas isamaa.

Minu armas isamaa,
Sulle olen andnud enda!
Sinu kasuks kutsuda
Püüan tööle õde, wenda.

Ragu kannis õunapuul,
Kosju sina tugew, truu!
Sinu tütred, pojad ka
Mingu ilul õitsema!

Isamaa,
Mulle kallid oled ja.
Sulle ma

Laulan lõbukeelega,
 Kuni elan, liigun, ma.

Sinu meesjad, sinu maad,
 Sinu männad, kaused, kased
 Minul meeles mölguvad
 Meist ja laulu luua lased.

Sinul orud, sinul mäed,
 Sinul töõdets wirgad käd!
 Väike, wäikne oled ja,
 Siisgi hüüan mõnuga:

Siamaa!
 Mulle kallis oled ja.
 Sulle ma
 Laulan lõbu meelega
 Kuni elan, liigun ma.

A. Hermann.

74. Ma olen väike karjane.

Ma olen väike karjane.
 Mul loodud laulja keel,
 Seft laulan kui üks lõõke
 Ja rõõmus minu meel.

Kui waatan taewa ülesse,
 Siis tuleb meelde see,
 Et seal üks hea karjane.
 Ma tema talleke.

Sind kallis taewa karjane,
 Ma tänan südamest,
 Et hoiad, kaitset heldeste
 Mind oma tallelest.

M. Rörber.

64. Mu meeles seisab alati.

Mu meeles seisab alati,
 Mu hiilgaw isamaa,
 :: Kus rahwas wainne, sildamlit:
 Ja lootuses nii kannatlit
 Mu armas, kallis maa. ::

Kuis kukulind siin kõrgelt hüüb,
 Kuis metsad kohawad,
 :: Ja orud rahus hingawad,
 Kus lehed kaunist hiilgawad,
 Ja ehad punawad. ::

Weel kõlab keel siin lindlasti
 Ja wanal põhjusel,
 :: Weel mäed siin juttu westawad
 Ja orud kõnet kuulawad
 Suus sõnu lehtedel. ::

Ja Eesti poeg'dest tunnistab
 Neil sõna rikas heal.
 :: Nad wahwad, wõitjad sõbades
 Ja käiwad tiindes, külwates
 Siin isa pinna peal. ::

J. W. Jannsen.

502.864

Eestlaste laulikud

kus kõik rahvuslised isamaa, armastuse, rõemu ja mängu laulud sees on.

Oh laula ja hõiska	30 kop.
Laulgem neiid, laulgem peiid. Neiu- ja peiu de laulik	20 „
Noorte laulik. Laulud noorerahwale	10 „
Neiu de laulik. Kõige ilusamad lauldawa- mad armastuse, isamaa jne. laulud	20 „
Lõbus Rahwa laulik	40 „

Armastuse laulik	10 kop.
Eesti Laulu-poiss ehk Rõõmus laulja	10 „
Laewameeste laulik	15 „
Meremeeste laulik	15 „
Pidu-laulik	15 „

Aun, Elise, Kibuwitsa õied II.	20 kop.
Eisen, M. J., Karskuse laulik	5 „
Grünfeldt, P., Ära unusta mind (ilmalik) Mä- lestuse raamat aasta päewade jaoks.	1.20 „
— Pea mind meeles	50 „
Hermann, K. A., Salmikud II.	30 „
Lembit, Ilulugemised	30 „
— — II. paremal paberil	35 „
Lermontow, Demon	30 „
Liiv, Jakob, Püha kuju.	15 „
— Laulud, Wiru kannel III.	25 „
— Kirjatööd II. jagu	1.50 „
Nooli, A., Mag., Minu laulud.	20 „
Peterson, Adam, Laulud	20 „
unisson, Orult ja mäelt	10 „
Saat, Artur, Öhtused tuled	75 „
Tombach, A. L., Kaljuwald, Luuletused I.	25 „
Weske, Dr. M., Laulud	40 „
Wöhrmann, Ed. L., Nõmm	50 „
Üksti, A. M., Wätku wud ki	50 „

EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU

1 0100 00042964 3

Hind